

Wychowawcza funkcja ilustracji w książkach dla dzieci i młodzieży

Opracowanie: Iwona Supronowicz

Obrazki w książkach dla dzieci nie wydają się być w pojęciu ludzi poważnych w ogóle jakimś zagadnieniem, a wobec ogromu problemów naszych czasów schodzą do rzędu wielkości niedostrzegalnych gołym okiem. A jednak sztuka książki to sztuka żywa. Bo sztuki nie można (...) dzielić na dużą czy małą, elitarną czy jakąś inną, dla mas czy dla dzieci.

Prawdziwa sztuka jest jedna, ale celowa, a pozorne jej różnice są funkcją jej celowości.

Michał Bylina

Bocianowi jest za ciasno,
Więc językiem tylko młasnął

Wojewoda rzecze dumnie;
„Trupa dziś wystąpi u tnie,
Wnuczka będzie zachwycana

Ilustracje - wszelkiego rodzaju komunikaty obrazowe towarzyszące przekazowi słownemu i w jakiś sposób związane z jego treścią.

Maria Jagodzińska

Zbiera nogi swe po drodze.

Poprzez epoki

- Ilustracja związana jest z epoką, która ją wydała, ściślej niż inne gałęzie plastyki.
- Czasy odrodzenia wiążą się z rozpowszechnieniem drzeworytu.
- Ryciny informują także o życiu oświecenia i klasycyzmu.
- Romantyzmowi towarzyszyła litografia.
- Przemiany ilustracji opowiadają nam o narodzinach różnych technik graficznych.
- Każda epoka próbuje inaczej zestawić dzieło plastyki z układem stronicy, papierem, czcionką i złączyć je ilustrowanym wydaniu książki.

Ilustrowana książka dla dzieci

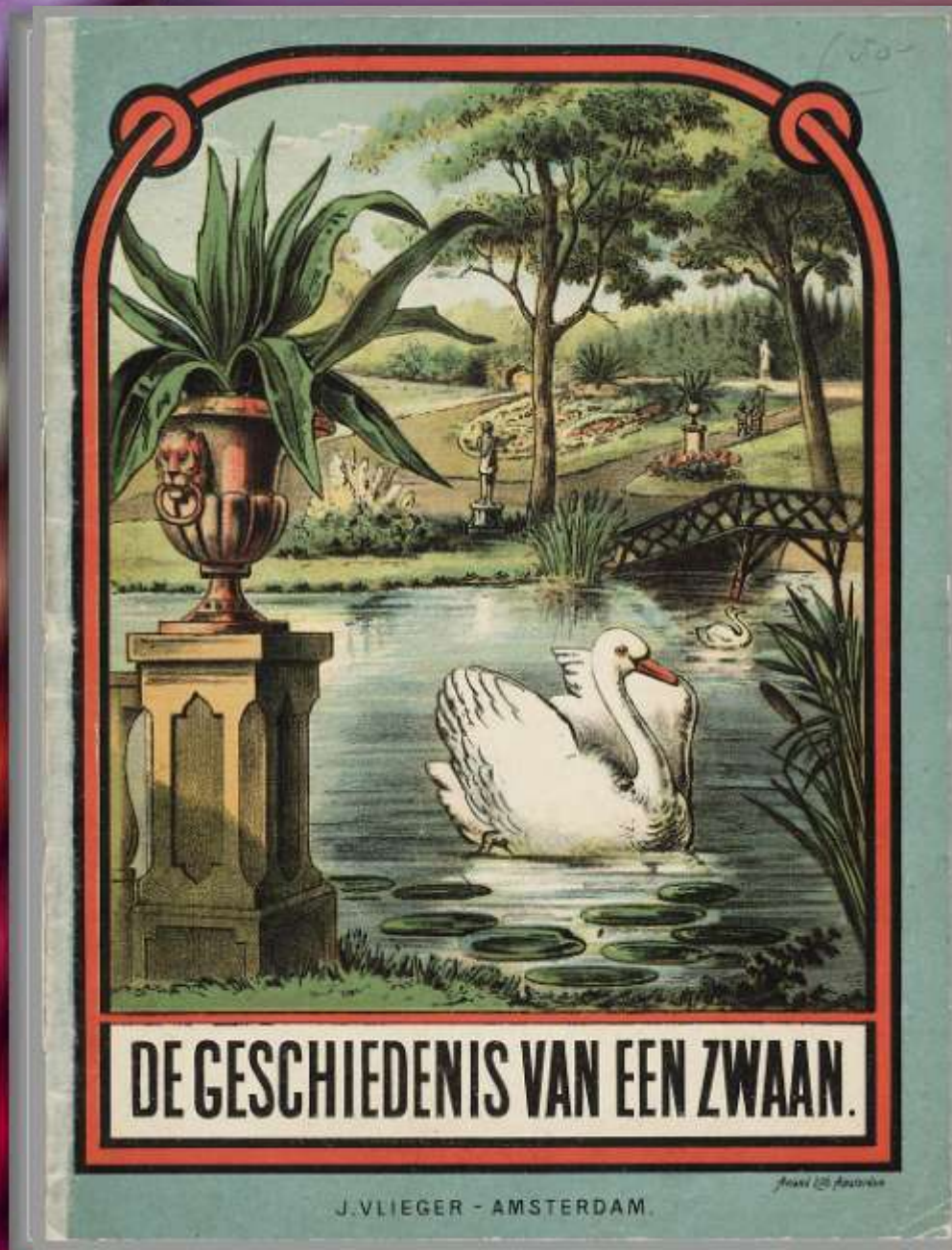
- Już w roku 1693 John Locke głosił: *Gdy tylko dziecko zacznie sylabizować, trzeba mu dać tyle obrazków[...] ile tylko uda się znaleźć, z wydrukowanymi obok nich nazwami, co zarazem zachęci do czytania i dostarczy im materiału.*
- Książki ilustrowane, przeznaczone dla dzieci w tej formie, jaką znamy dzisiaj, pojawiły się dopiero w poł. XIX w., a na gruncie polskim później, na przełomie wieków XIX i XX.
- Pierwsza polska ilustracja w polskiej książce dla dzieci to Stanisława Dębickiego „Sierotka Kasia” do „Bajki o Kasi i Królewiczu” Lucjana Rydla, wyd. przez Lwowskie Tow. Wydawnicze w 1904 r.
- Wcześniej wydane polskie książki zawierały ilustracje reprodukowane z utworów niemieckich, skandynawskich lub innych.

Czerwony Kapturek, ilustracja z 1867 r.
(Paryż)

Czerwony Kapturek, ilustracje z 1890 r.
(Haarlem)

Brzydkie kaczątko –
ilustracja z 1883 r.
(Amsterdam)

Królewna Śnieżka, ilustracja z 1885 r. (Londyn)

Eens evenwel ging de vader naar de markt en vroeg toen aan zijne beide stiefdochters, wat hij voor ze mee zou brengen. „Mooie kleeven,” zeide de eene. „Parelen en edelstenen,” vroeg de andere. „Maar wat zou jij wel willen, Aschepoester?” vroeg hij.

En Aschepoester vroeg hem alleen om het eerste takje, dat hem op zijn weg tegen zijn hoed zou stooten, af te breken en dat voor haar mee te brengen. Toen hij naar huis ging, stak het oom tak van een hazelnaak zijn hoed af. Hij brak toen dat takje af en nam het mede. En toen hij thuis kwam, gaf hij aan zijn stiefdochters wat ze gevraagd hadden en aan Aschepoester het takje van den hazelnaak. Maar zij bedankte hem wel en ging naar het graf van haar moeder en knielende, plantte zij het takje daar. Het kleine takje groeide evenwel dadelijk op en werd een mooie boom. En Aschepoester ging er iederen dag driemaal heen, en zongt wanneer zij daar knielende en zingende aedert. Kwamen er witte vogeltjes op den boom, en die vogeltjes wilden alles voor haar doen, wat zij wenschte.

De Koning van het land gaf een feest geven, dat drie dagen duren moest, en alle mooie jonge dames uit het land werden uitgenoodigd, daar de zoon van den Koning er zijn vrouw uit wilde zoeken. Toen de twee stiefzusters hoorden, dat zij ook uitgenoodigd waren, riepen zij Aschepoester en zeiden: „Kom onze haaren, borstel onze schoenen en kleed ons aan, wij gaan naar de bruiloft op het slot van den Koning.” Aschepoester gehoorzaamde, maar luide erg, want zij zou ook zoo gaarne meegaan zijn, en toen zij aan haar stiefmoeder vroeg om mee te mogen gaan, sprak deze: „Wat, jij Aschepoester! Jij, die alst vol stof en vuil zit, jij wil naar de bruiloft en je hebt niet eens de kleeven er voor! Jij wil dansen en je hebt geen schoenen!” Toen zij echter maar door bleef vragen, sprak haar stiefmoeder eindelijk: „Ik heb een schotel met leuzen in de asch gegeven en wanneer je mij de botten in twee uur er weer uittoekren kan, dan mag je meegaan.”

Het meisje ging toen gauw door de achterdeur des tuis in en riep: „Duitjes, torrekduifjes en alle vogeltjes in de lucht, komen jehui mij een beetje helpen uittoekren!”

Kom vogeltjes, kom hier — En doe mij dit plezier.”

Kopciuszek , ilustracja z 1905 r. (Amsterdam)

Baśnie Andersena, ilustracje z 1905 r. (Lwów)

Dzikię łabędzie

Dwudziestolecie międzywojenne

- Do 1921 r. nikt nie czuwał nad tym, by książki dla dzieci i młodzieży były odpowiednio ilustrowane.
- W okresie dwudziestolecia międzywojennego dokonał się zasadniczy zwrot ilustracji polskiej ku nowoczesności.
- Nastąpiło zerwanie z tradycyjną praktyką sentymentalnych, słodkich obrazków dla najmłodszych.
- Mimo, że odpowiadały gustom dzieci poszukującym realizmu, łatwych emocji i dosłownych zobrazowań - nie aktywizowały wyobraźni plastycznej i myślenia dzieci.

Wychowawcza funkcja ilustracji w książce

Ilustracja może spełniać różne zadania, których realizacja ważna jest dla rozwoju dziecka:

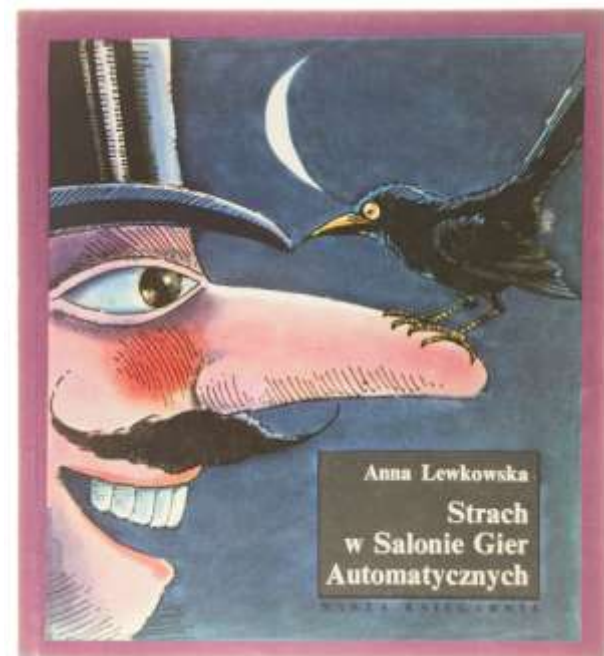
- wpływ na rozwój procesów i dyspozycji psychicznych,
- rozszerzanie wiedzy,
- wprowadzenie dziecka w świat sztuki,
- wzbogacenie przeżyć, dostarczenie przyjemności i odprężenia, w niektórych wypadkach funkcje kompensacyjne, a nawet terapeutyczne.

Style ilustracji wg S. Szumana

- **Styl groteskowy** powinien mieć zastosowanie w książkach śmiesznych i wesołych.
- Ilustracjami tymi dziecko powinno się bawić tak dobrze, jak tekstem, powinny one skłaniać je do śmiechu i bycia radosnym.
- Dobra ilustracja groteskowa budzi w dziecku dowcip i zmysł humoru.
- Rysunki groteskowe powinny być śmieszne, ale nie ośmieszające, wesołe i dowcipne, ale nie karykaturalnie śmieszne.

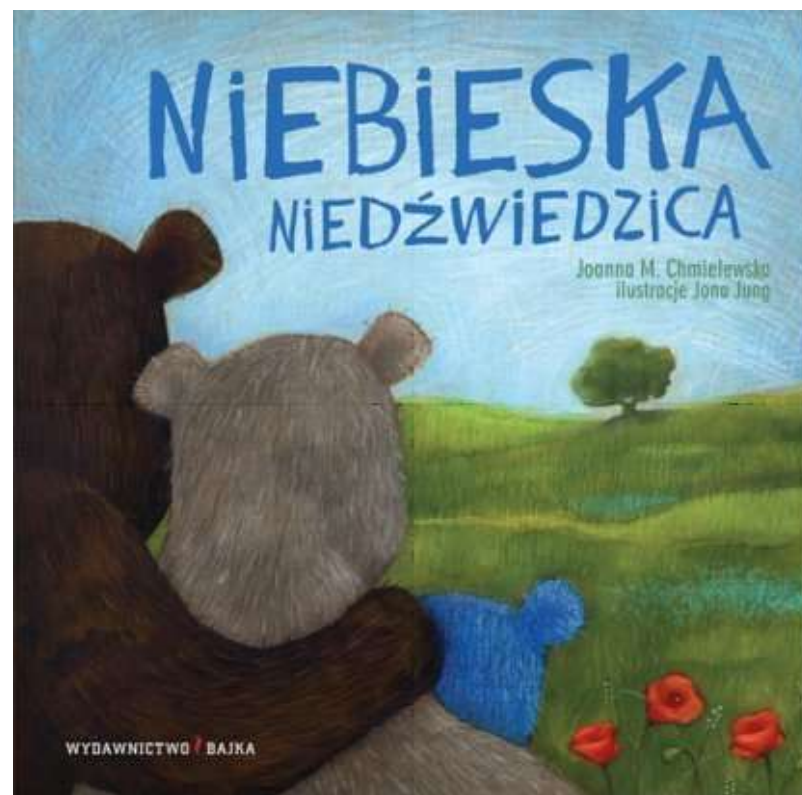
Styl groteskowy

Style ilustracji wg S. Szumana

- **Styl bajkowy** ilustracji odnosi się do książek o niezwykłych wydarzeniach, gdzie występują niesamowite postaci i przedmioty. Istotą bajki jest jednakże to, że ten zmyślony świat jest czarujący i zachęcający.
- Ilustracje tworzone w tym stylu odznaczają się aurą tajemniczości i niezwykłością, powinny być żywo a zarazem subtelnie kolorowe, gdyż im więcej barw tym więcej bajkowości.

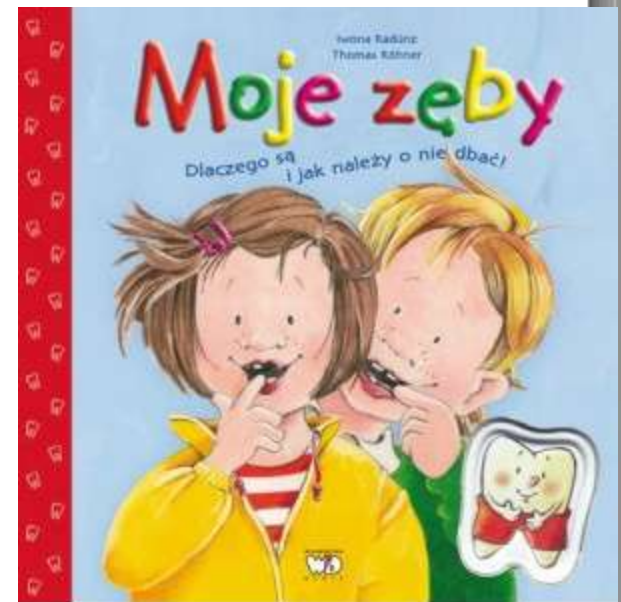
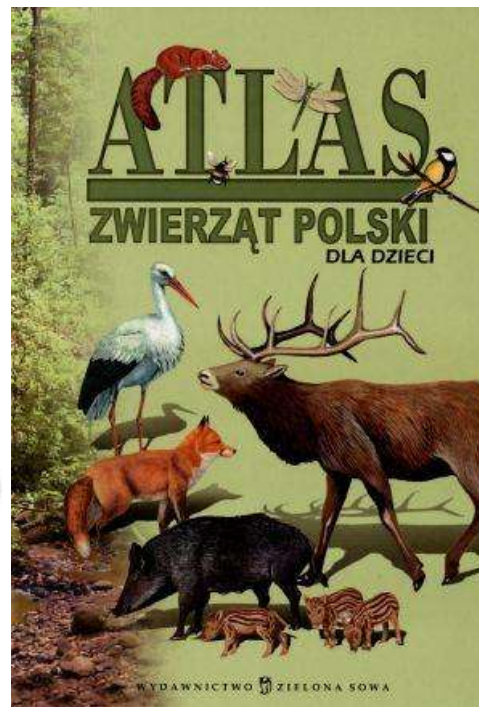
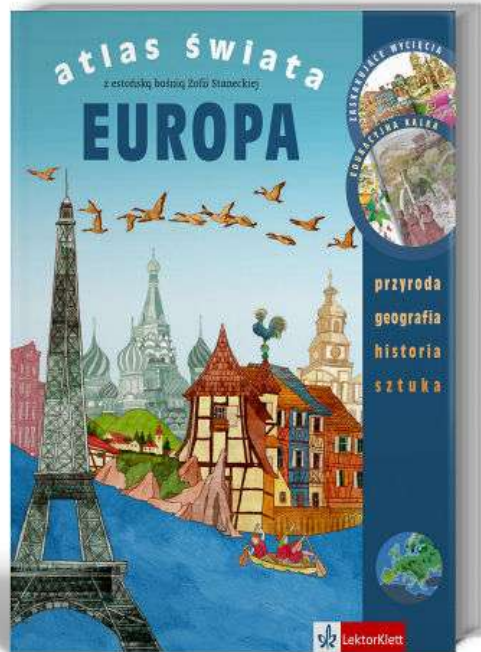
Styl bajkowy

Style ilustracji wg S. Szumana

- **Styl realistyczny** ilustracji występuje w książkach dla starszych dzieci, wyrosłych z bajek, interesujących się tym co istnieje naprawdę, tym co zaczyna się w ich życiu liczyć.
- Ilustracje realistyczne powinny być stosowane w utworach ukazujących piękno przyrody – powinny ukazywać rzeczywisty i szczegółowy wygląd roślin i zwierząt (zasada realizmu), ale w taki sposób aby dziecko oglądało je z przyjemnością i zachwytem (zasada estetyczna).
- Dzieci starsze za dobrze narysowane uważają to, co wygląda jak w rzeczywistości; krytycznie spoglądają one na obrazki przestylizowane i odmienne od obiektów realnych.

Styl realistyczny

Wychowawcza funkcja ilustracji w książce

O tym, jaka ilustracja jest odpowiednia i dobra dla dzieci, decydować muszą nie one same, lecz dorośli, kierując się kryteriami estetycznymi obok pedagogicznych.

Ilustracje dla dzieci powinny opierać się na właściwościach psychiki dziecięcej, lecz jednocześnie kształcić ją w takim kierunku, jaki kompetentni w tym zakresie dorośli uważają za słuszny.

Irena Słońska

Wychowawcza funkcja ilustracji w książce

- Wyobraźnia czytelnika (niezależnie od wieku) kształtuje się równocześnie poprzez tekst i poprzez ilustracje.
- Dziecko wyobraża sobie naiwnie to, co widzi, jako na swój sposób rzeczywiste.
- Wyobraźnia dziecka inspirowana przez wytwory wyobraźni artystów samodzielnie zaczyna najpierw odtwarzać to co znane, a potem tworzyć coś zupełnie odrębnego, własnego niepowtarzalnego.
- Procesy intelektualne są szczególnie silne wtedy, gdy ilustracja operuje aluzją, analogią, symbolem, deformacją itd. Wówczas od odbiorcy wymaga się dokonywania różnorodnych, nieraz skomplikowanych operacji umysłowych: abstrahowania, porównywania, wnioskowania.

Wychowawcza funkcja ilustracji w książce

Podtrzymując dziecięcy głód wiedzy o świecie, w którym żyją, nie można doprowadzić do tego, by swoje wymagania wobec sztuki sprowadzały do niewolniczego odtwarzania przez nią rzeczywistości.

Wychowawcza funkcja ilustracji w książce

- Stefan Szuman uważał, że „ilustracje w książkach literackich poniekąd wyręczają czytelnika w wyobrażeniu sobie tego, co czyta i narzucają mu określone wyobrażenia, takie właśnie, jakie stwarzają ryciny w książce”.
- **Czy ilustracje są w ogóle potrzebne?**
- Konieczne, szczególnie w książkach dla dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym.
- Wyobraźnię dzieci starszych kształtowały przecież w wieku młodszym między innymi właśnie ilustracje w książkach dla nich przeznaczonych.
- Muszą to być ilustracje dobre, tzn. muszą oddziaływać wychowawczo i inspirować wyobraźnię.

Wychowawcza funkcja ilustracji w książce

- Według Stefana Szumana „dobry rysunek – jest zawsze graficznym uproszczeniem obrazu rzeczy, wyodrębnieniem i uwypukleniem w rysunku rysów i cech najistotniejszych danego przedmiotu. Rysunek dobry jest oszczędny i zwięzły w środkach wyrazu”.
- Konieczne jest niedopowiedzenie, pozostawienie pola dla procesów intelektualnych, dla pracy rozwijającej się wyobraźni. Ilustracje w książkach nie mogą wyręczać wyobraźni czytelnika i zastąpić wyobrażeń dziecka.
- Celem ilustracji nie jest fotograficzne odzwierciedlenie rzeczywistości, lecz jej interpretowanie, wydobywanie czy nadawanie znaczeń emocjonalnych, intelektualnych, estetycznych, twórcze przekształcenie widzianego świata.

Polska Szkoła Ilustracji

- Lata 1950-1980, okres rozkwitu i bujnego rozwoju tej dziedziny twórczości w naszym kraju.
- Jan Marcin Szancer, niekoronowany król polskich ilustratorów, w artykule *Notatki ilustratora*, zamieszczonym w „Projekcie” w 1957 r., przytoczył takie oto zdarzenie:

Słyszałem, że Pablo Neruda w czasie swojego pobytu w Polsce powiedział, że jedną z najlepszych rzeczy, jakie u nas zobaczył, jest książka dla dzieci. Podobno nawet zabrał ze sobą całą walizkę książek dziecięcych. Podobne zdanie wyraził Fougeron, mówiąc, że dzieci w Polsce muszą być szczęśliwe, mając takie książki.

Polska Szkoła Ilustracji

- Polska ilustracja książkowa była regularnie obecna na wszystkich ważnych konfrontacjach międzynarodowych prezentujących dokonania artystyczne w tej dziedzinie od początku istnienia międzynarodowych imprez (wystawy, targi książki, biennale) w Lipsku, Mediolanie, Bratysławie, Sao Paulo, Bolonii, Frankfurt nad Menem, itd.
- Od 1965 roku UNESCO wskazywało Polskę jako kraj wzorcowy w kreowaniu sztuki przeznaczonej dla dzieci, zwłaszcza ilustracji książkowej, a od 1967 r. Biuro Wychowania UNESCO w Genewie prezentowało książki wydane przez „Naszą Księgarnię” jako godne naśladowania przez wszystkie kraje członkowskie ONZ.

Polska Szkoła Ilustracji

- Od 1948 r. polska ilustracja książkowa w Europie była obecna prawie wszędzie: Niemcy (wschodnie i zachodnie), Austria, Szwajcaria, Francja, Włochy, Wielka Brytania, cała Skandynawia (w tym także Islandia!), Belgia, Holandia, i co w owym czasie było oczywiste, w zaprzyjaźnionych krajach bloku: Związku Radzieckim, Czechosłowacji, Bułgarii, Rumunii, Jugosławii, na Węgrzech.
- Spośród odległych rejonów, gdzie była eksponowana polska grafika książkowa, trzeba wymienić: Chiny, Wietnam, Japonię, Indie, Sri Lankę, Irak, Izrael, Stany Zjednoczone, Kanadę, Meksyk, Brazylię, Argentynę i Kubę.
- U progu lat 80. upadał mecenat państwowy. Skutek: Polska, znajdująca się wysoko w rankingach konkursów międzynarodowych, nagle przestała być zauważana.

Polska Szkoła Ilustracji

Wybrani przedstawiciele Polskiej Szkoły Ilustracji:

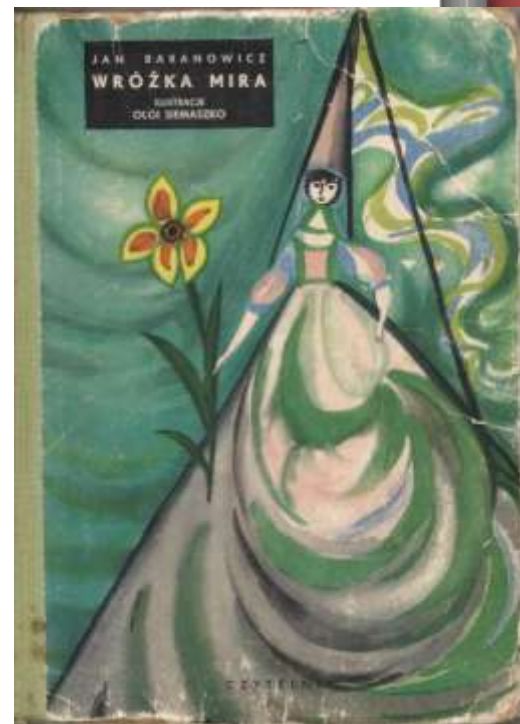
- Olga Siemaszko
- Józef Wilkoń
- Bohdan Butenko
- Jan Marcin Szancer
- Zbigniew Rychlicki
- Janusz Grabiański
- Jerzy Srokowski
- Jerzy Flisak
- Michał Bylina

Polska Szkoła Ilustracji

Wybrani przedstawiciele Polskiej Szkoły Ilustracji:

- Józef Czerwiński
- Adam Kilian
- Zdzisław Witwicki
- Andrzej Strumiłło
- Janusz Stanny
- Krystyna Witkowska
- Elżbieta Gaudasińska
- Wiesław Majchrzak
- Bożena Truchanowska
- Maria Orłowska-Gabryś
- Ewa Salamon

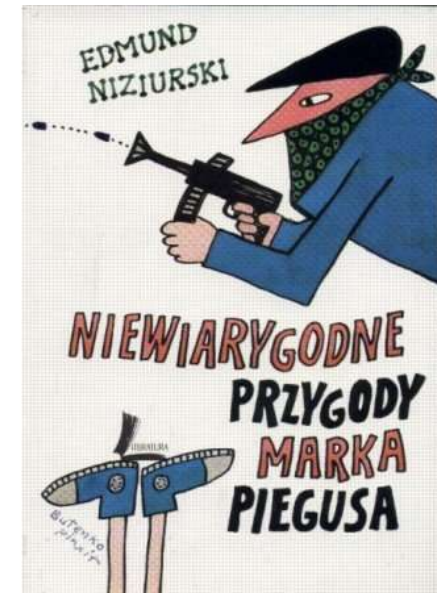
Olga Siemaszko (1914-2000)

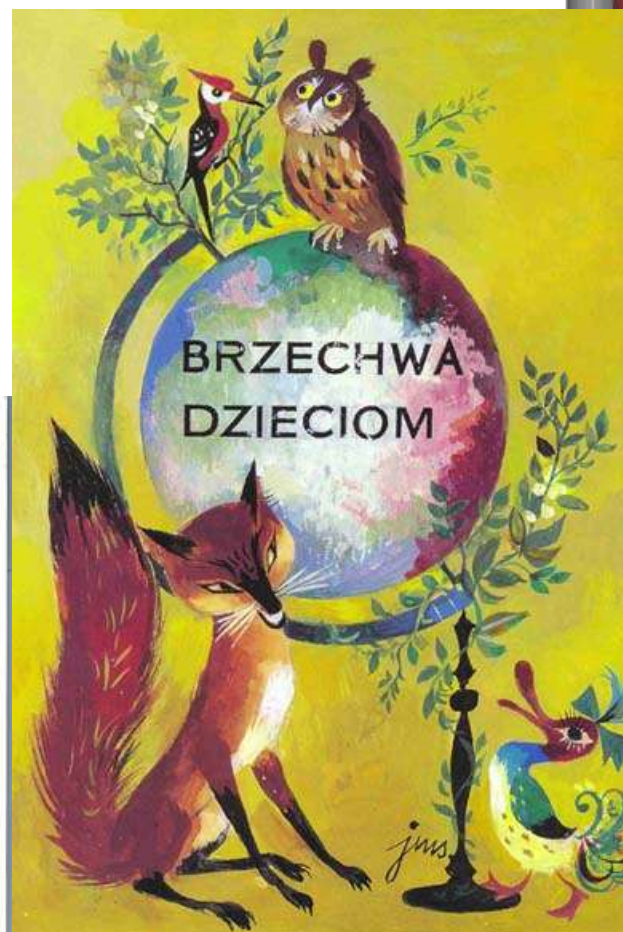
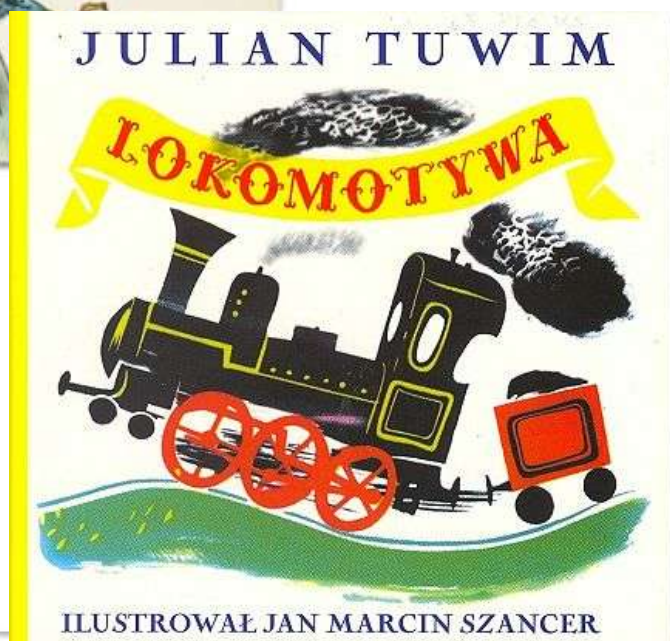
Józef Wilkoń (ur.1930)

Bohdan Butenko (ur.1931)

Jan Marcin Szancer (1902-1973)

Zbigniew Rychlicki (1922-1989)

Janusz Grabiański (1929-1976)

Jerzy Srokowski (1910-1975)

HANS CHRISTIAN ANDERSEN

KRÓLOWA ŚNIEGU

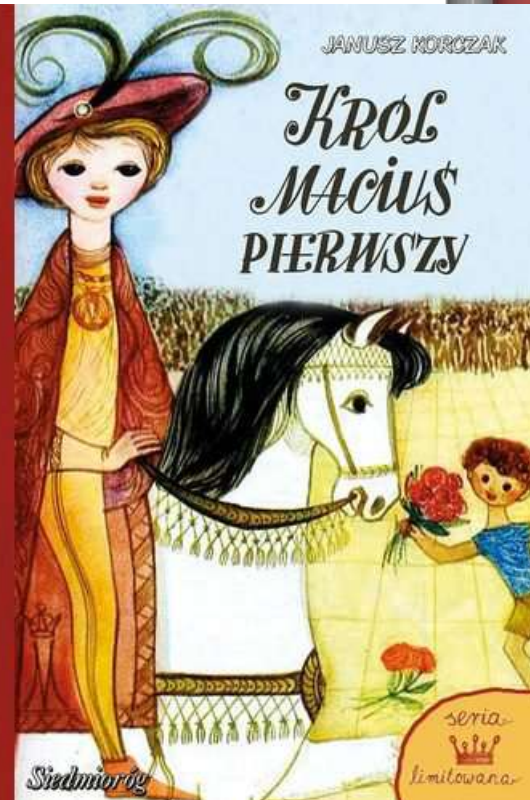

JERZY
SROKOWSKI

GAŁĄZKA
Z DRZEWIA SŁONCA

JANUSZ KORCZAK

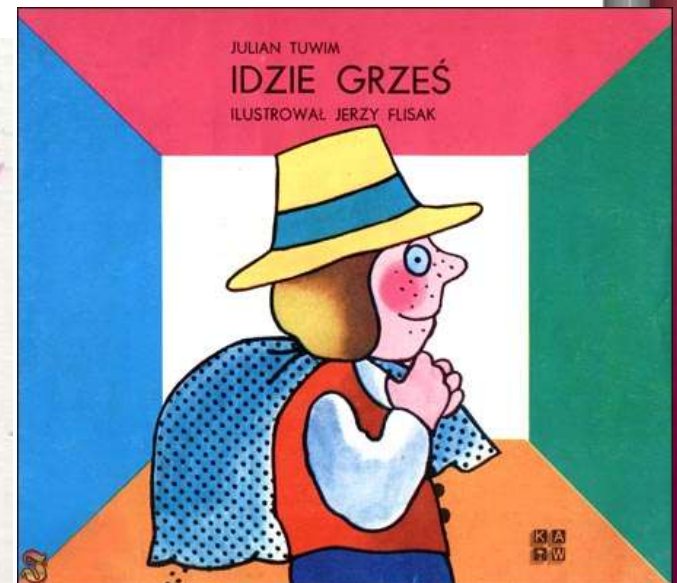
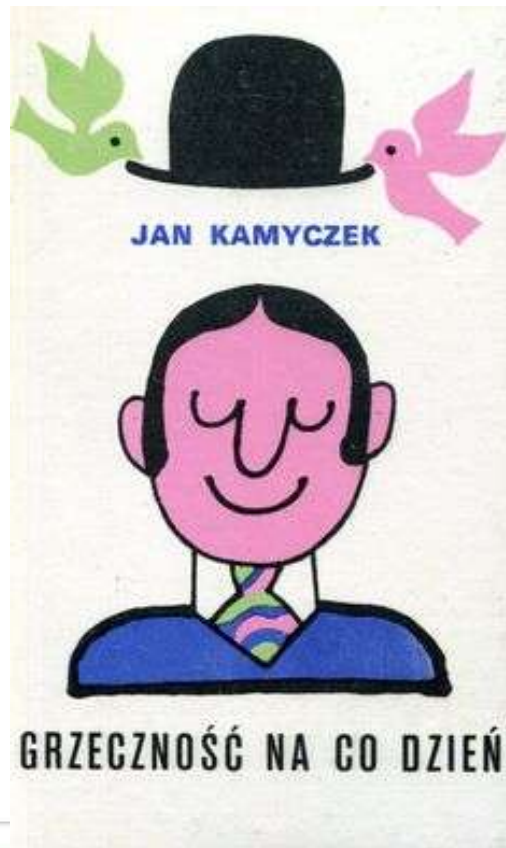
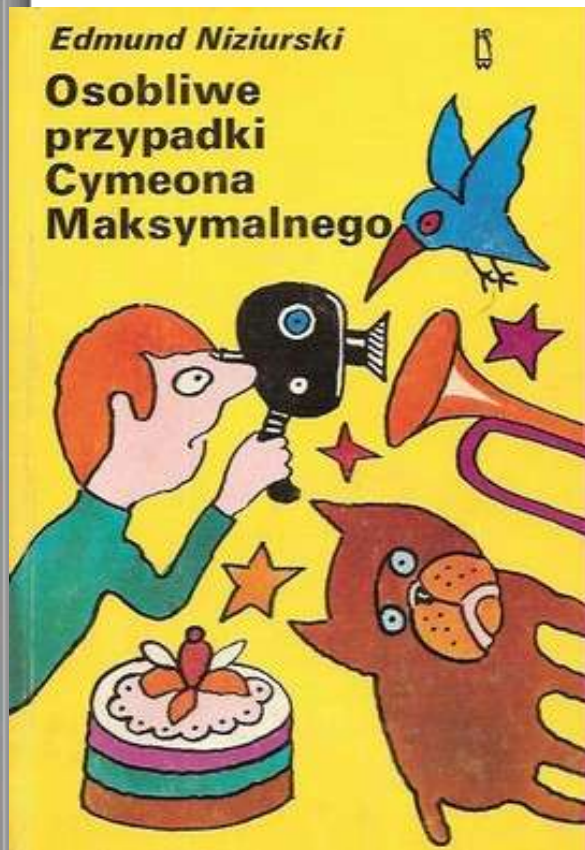
KRÓL
MACIUS
PIERWSZY

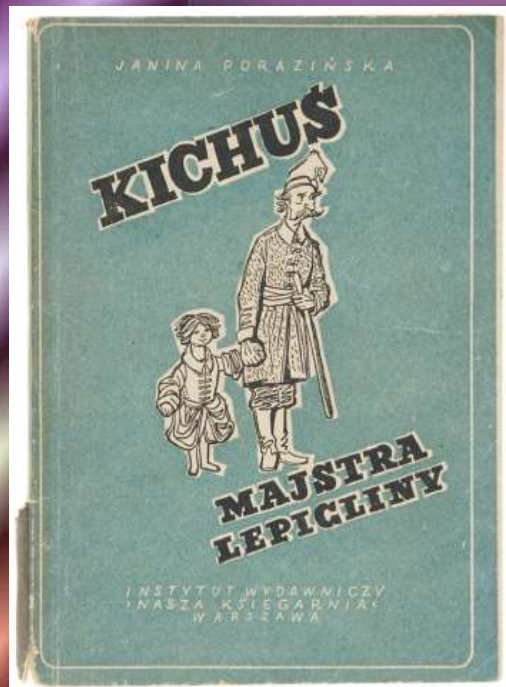

Siedmiorg

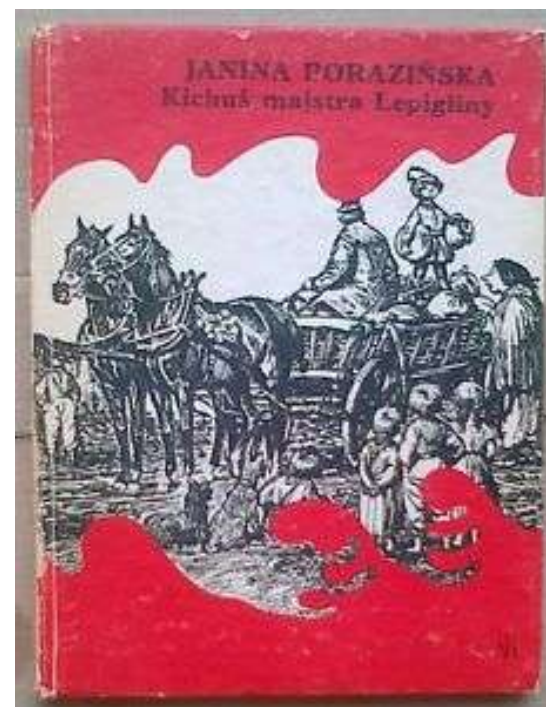
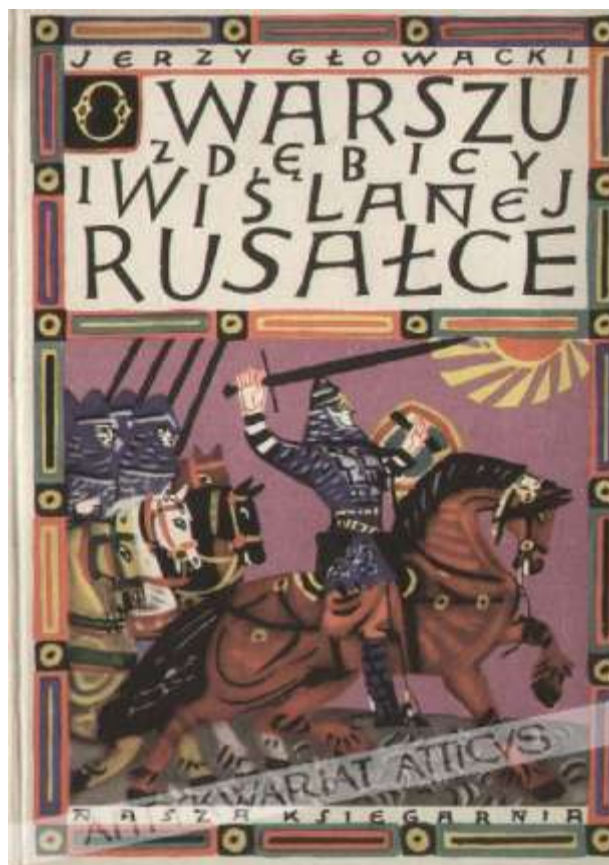
seria
limitowana

Jerzy Flisak (1930-2008)

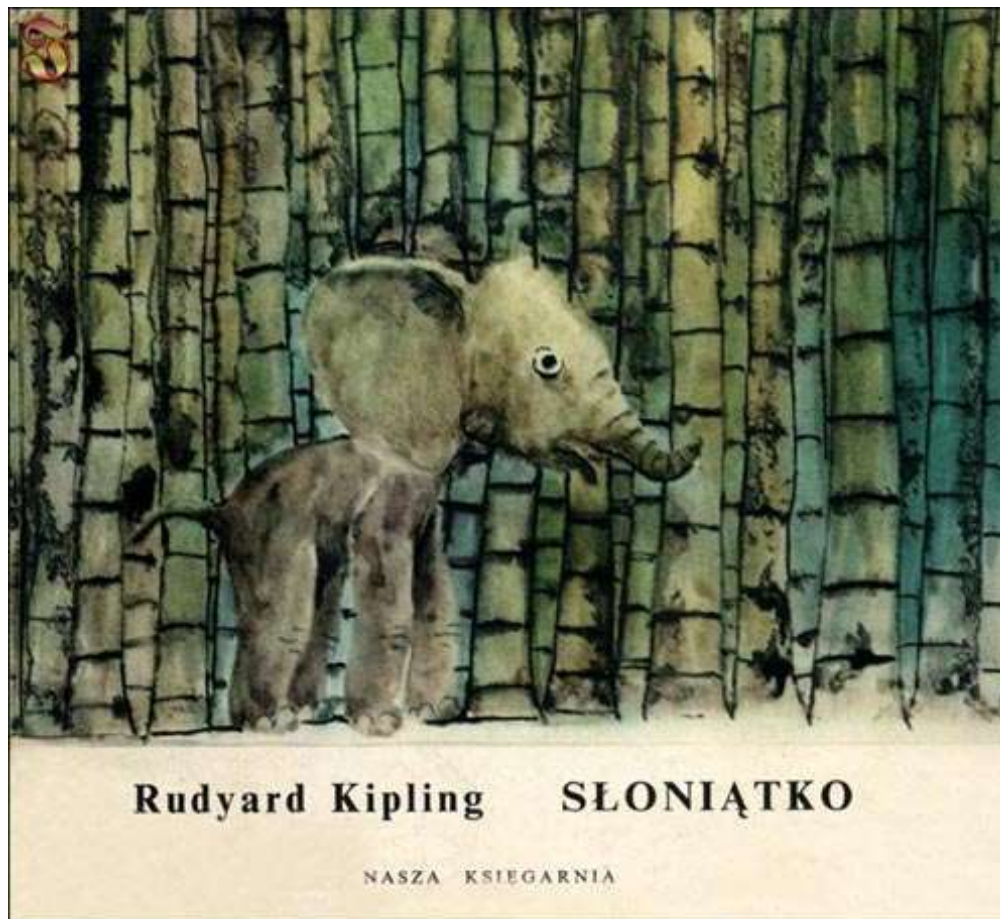

Michał Bylina (1904-1982)

Józef Czerwiński (ur. 1907)

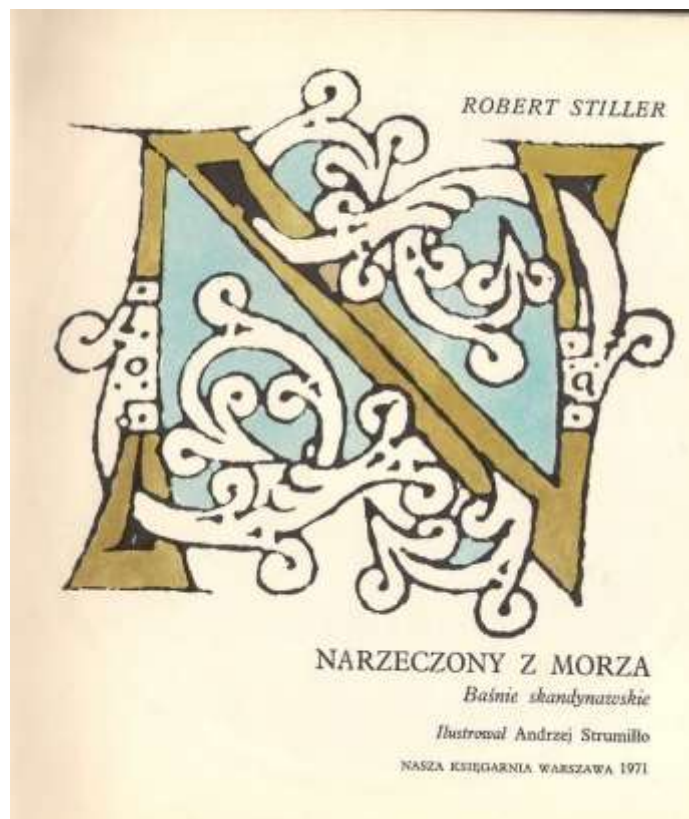
Adam Kilian (ur.1923)

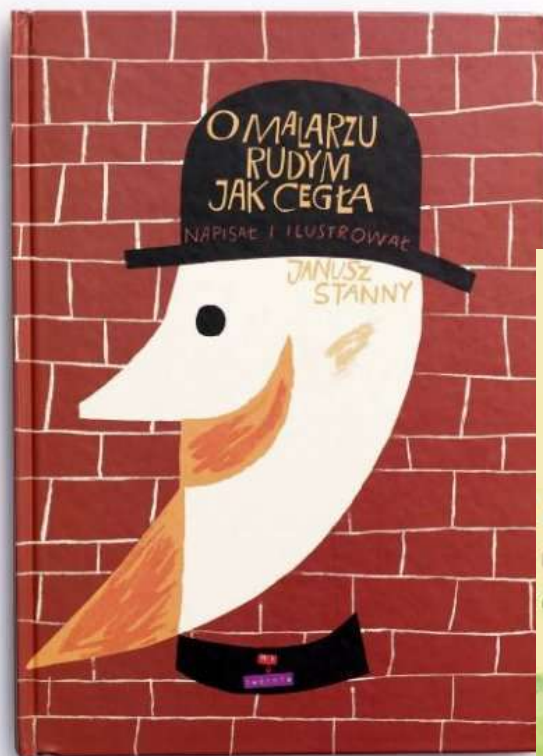
Zdzisław Witwicki (ur. 1921)

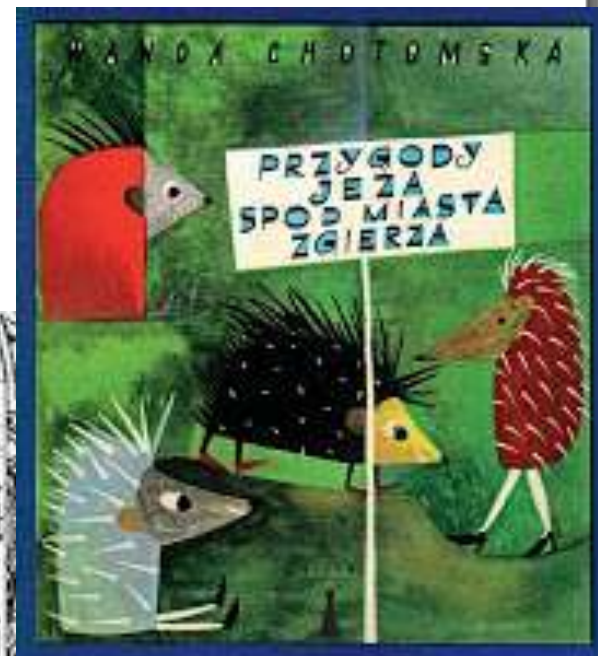
Andrzej Strumiłło (ur. 1927)

Janusz Stanny (1932-2014)

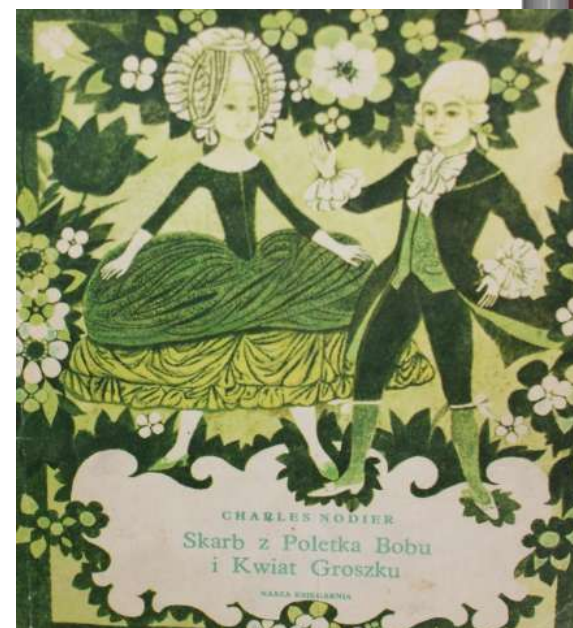
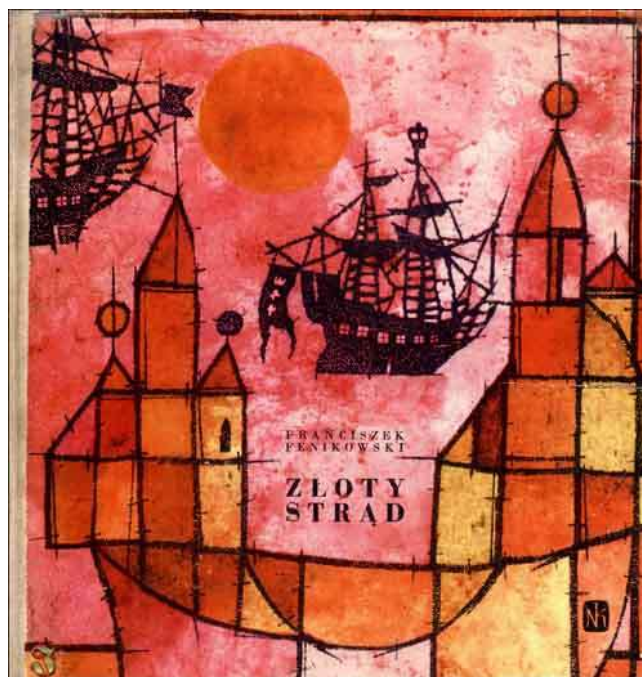
Krystyna Witkowska

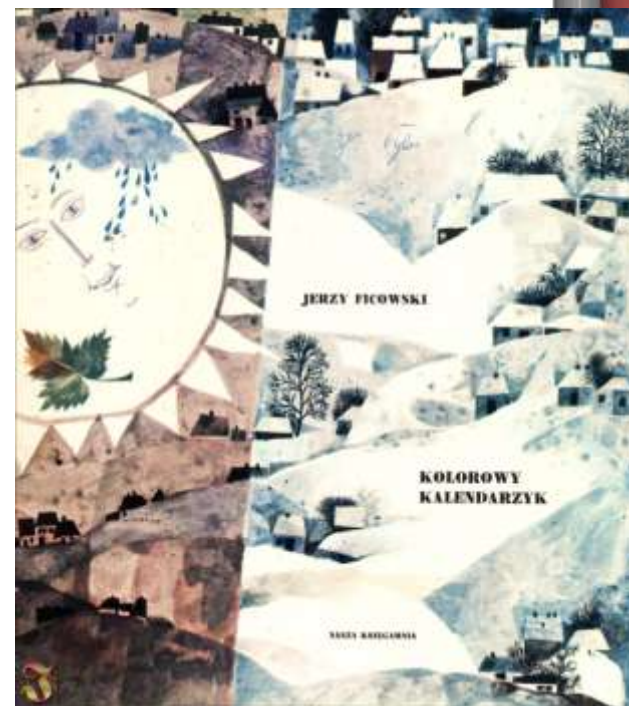
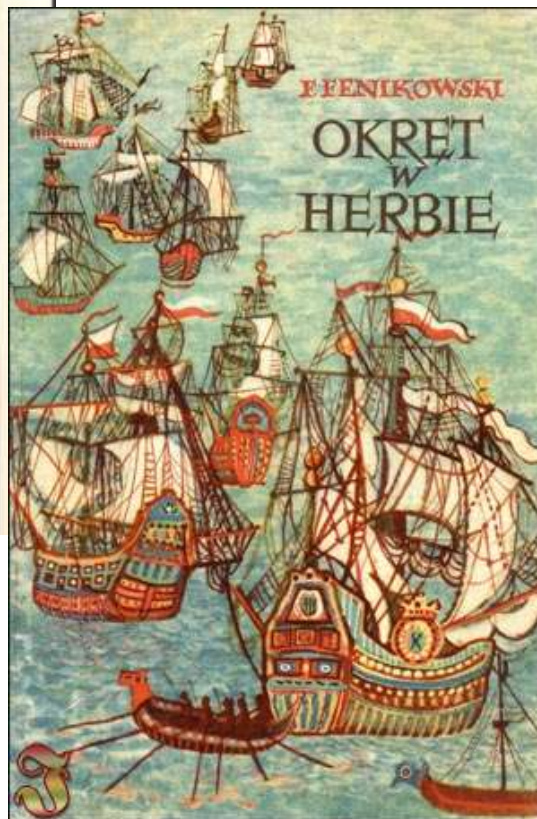
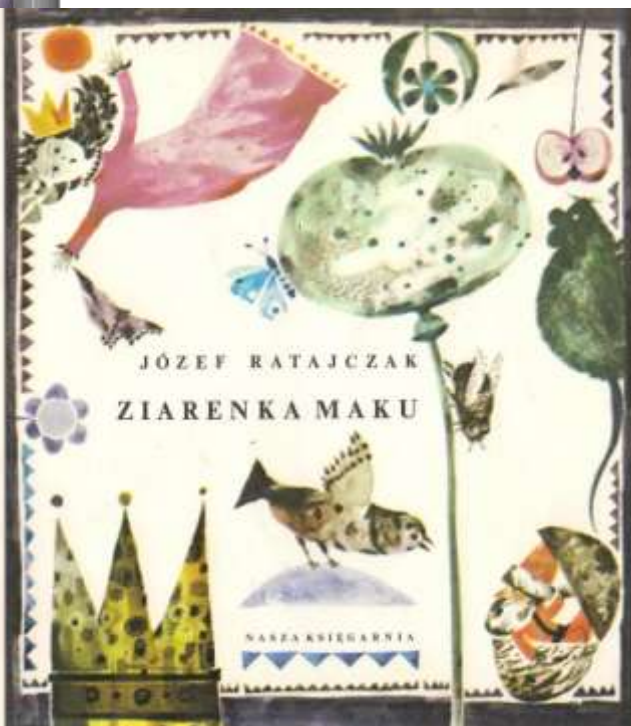
Elżbieta Gaudasińska (ur. 1943)

Wiesław Majchrzak (1929-2011)

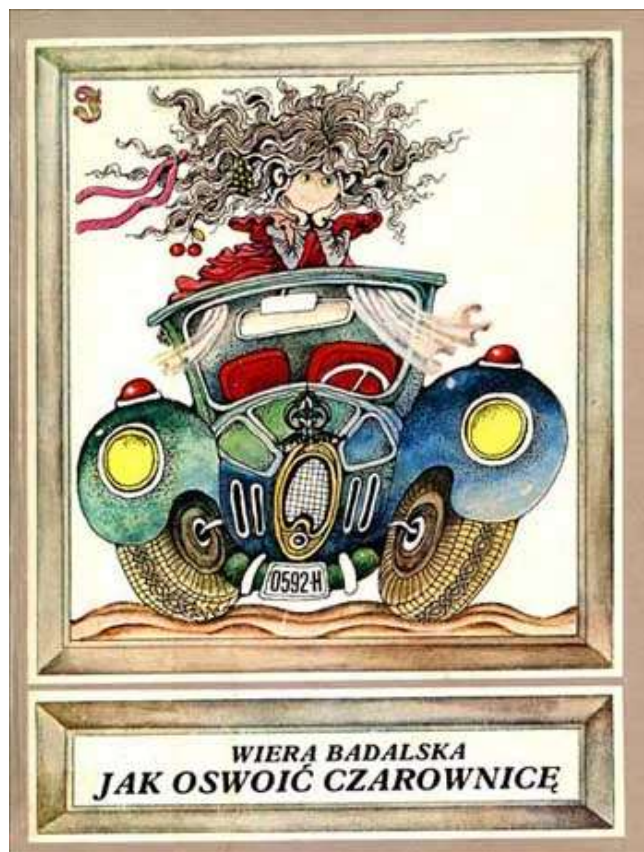
Bożena Truchanowska-Majchrzak (ur.1929)

Maria Orłowska-Gabryś (1925-1988)

Ewa Salamon (ur. 1938)

Niepokój o współczesną ilustrację książkową

- Nie musimy być odbiorcami obrazkowego fast food dla wydawców zagranicznych.
- Półki uginają się pod ciężarem kolorowych, lśniących książek wydrukowanych na papierze wysokiej jakości, ale z koszmarnymi ilustracjami. Często są to przeróbki klasycznych baśni w równie fatalnej szacie graficznej autorów zagranicznych.
- Większość wydawców serwuje czytelnikowi zmacdonaldyzowane ilustracje i nie widzi w tym nic zdrożnego, skoro ludzie je kupują.
- Czy brzydota przedmiotów, jakimi się otaczamy, jest projekcją naszego wnętrza? Czy coś pękło w narodowym paradygmacie piękna?

Współczesny kicz w ilustracji

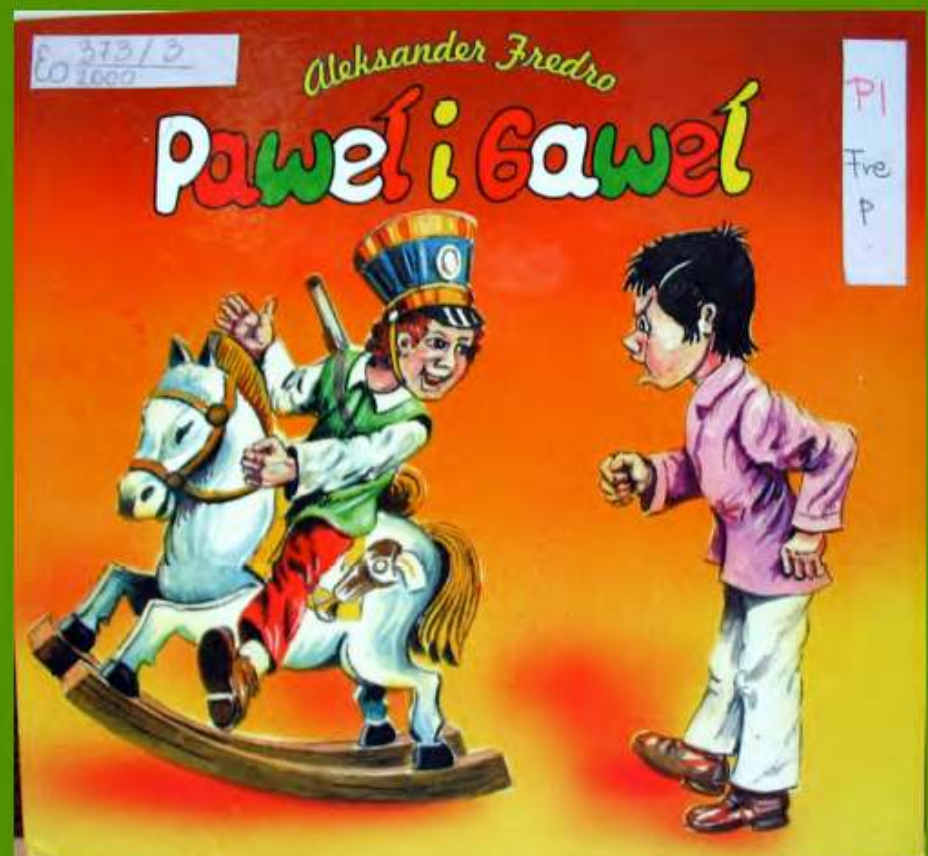
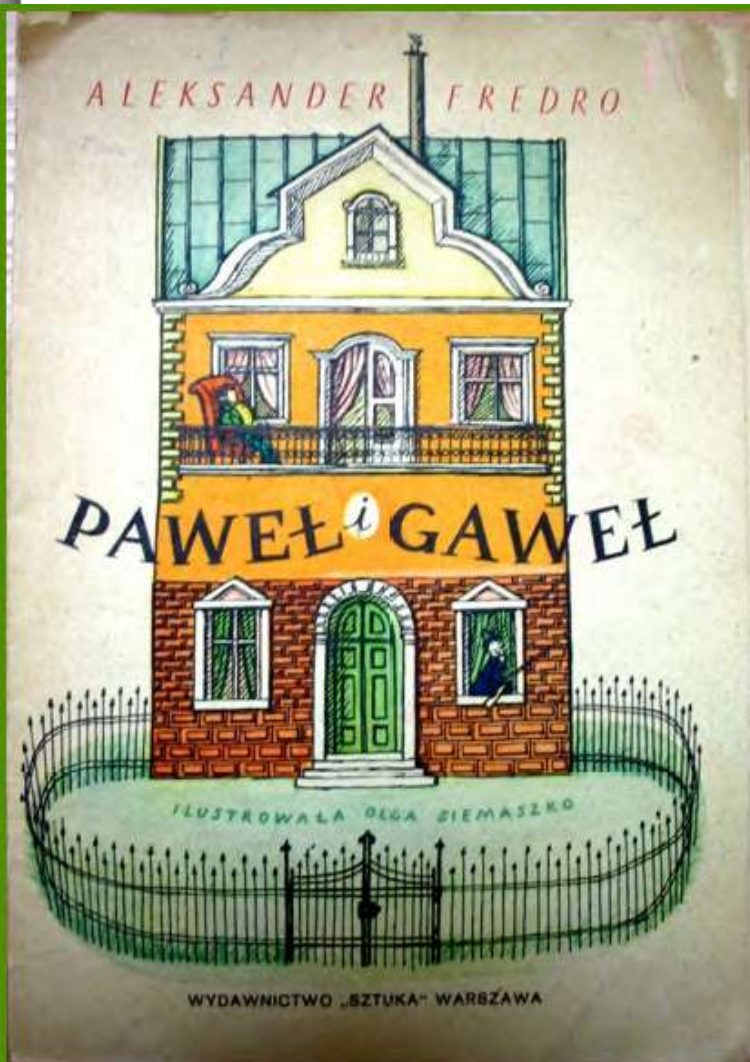
Współczesny kicz w ilustracji

Współczesny kicz w ilustracji

Współczesny kicz w ilustracji

Współczesny kicz w ilustracji

Nie ma co czekać,
Trzeba uciekać!
Małpa w nogi,
Ukrop za nią — tuż, tuż w tropy,
Aż pod progi.
To nie żarty — parzy stopy...
Dalej w okno!... Brzęk! — Uciekła!
Że tylko palce popiekła,
Nader szczęśliwa.
Tak to zwykle małpom bywa.

Współczesny kicz w ilustracji

Młodzi polscy ilustratorzy

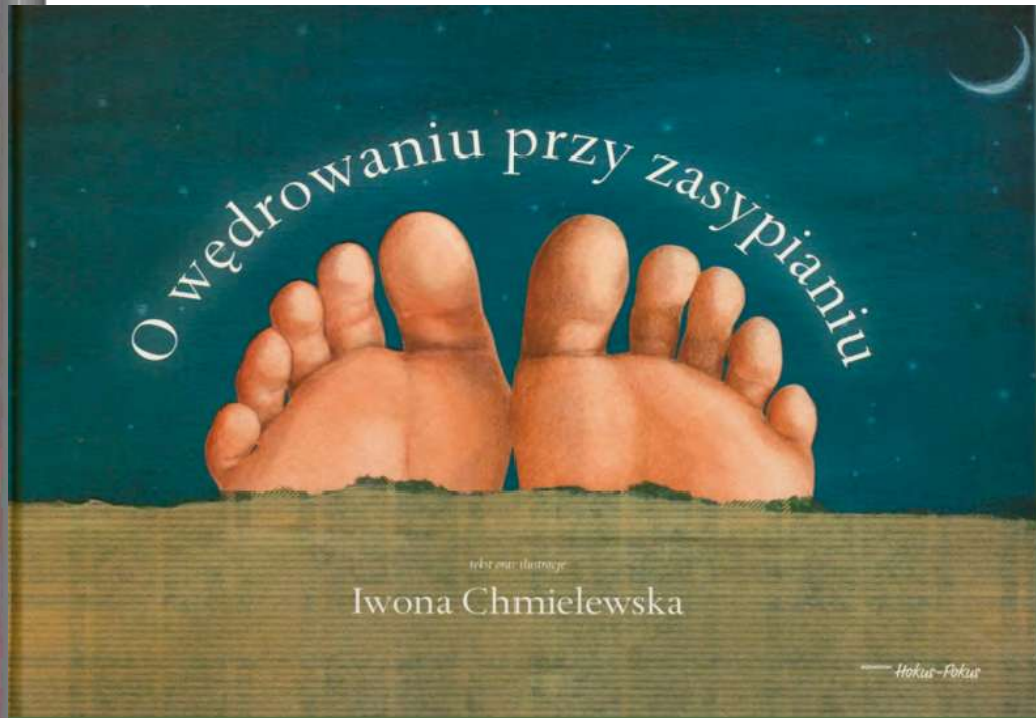
Iwona Chmielewska

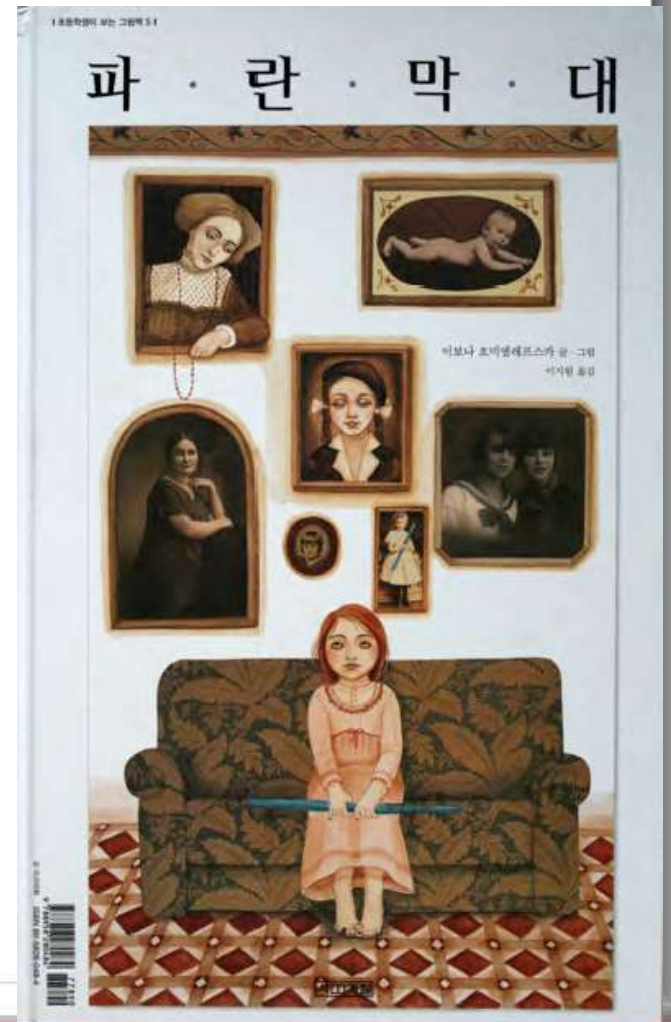
Jest ilustratorką i autorką książek dla dzieci i dorosłych. Zdobyła niezwykłą popularność w Korei. Wydała tam kilka książek autorskich - m.in. "O wędrowaniu przy zasypianiu", "Niebieska laseczka. Niebieska skrzyneczka", "Myśl", "Myślący alfabet koreański" i "Myślący alfabet angielski".

W 2000 r. otrzymała nagrodę w konkursie ProBolonia za książkę autorską "Pan i Kot". "Niebieska laseczka. Niebieska skrzyneczka" podczas Targów Książki Dziecięcej w Bolonii w 2005 r. została zakwalifikowana do finału konkursu Bologna Ragazzi Award na najlepszą książkę roku.

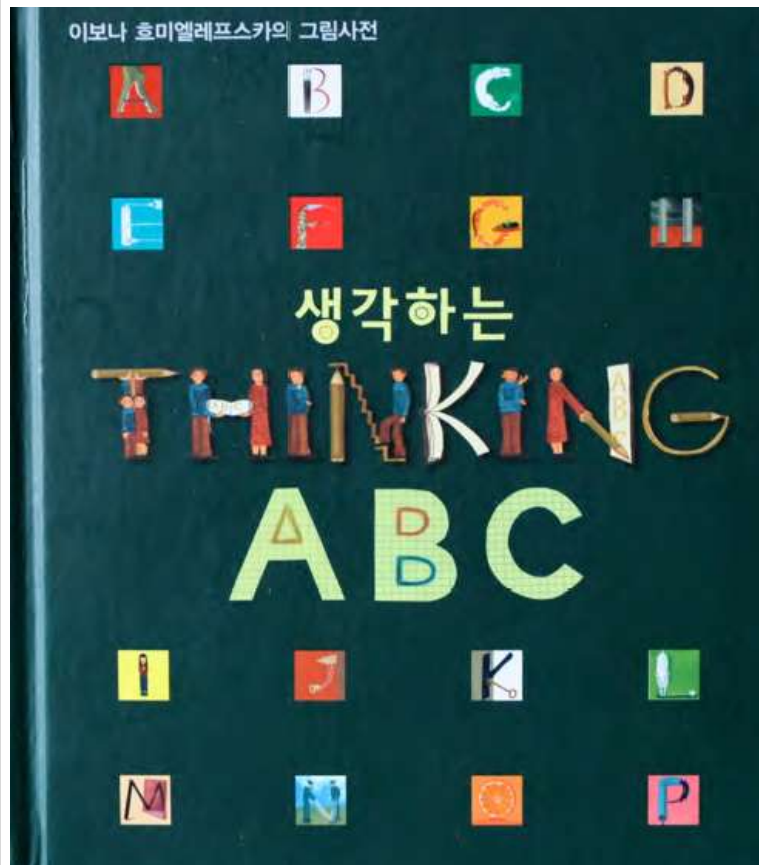
Iwona Chmielewska

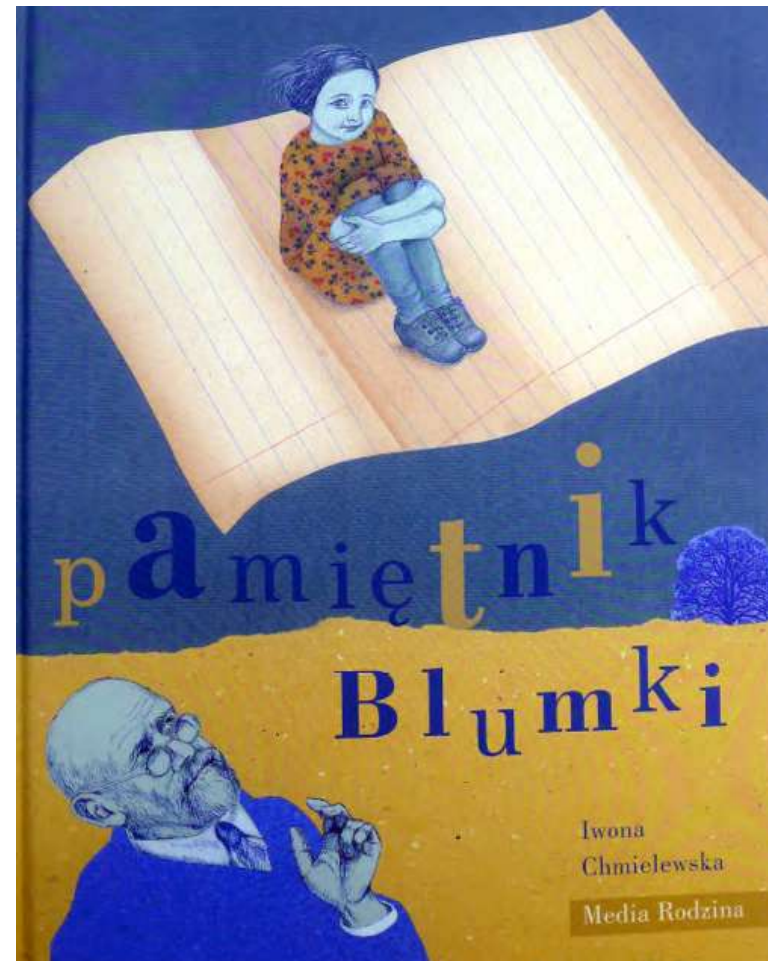
„Niebieska laseczka,
niebieska skrzyneczka”

Iwona Chmielewska

„Myślący alfabet”. Korea,
Wydaw. Nonjang

Marta Ignerska

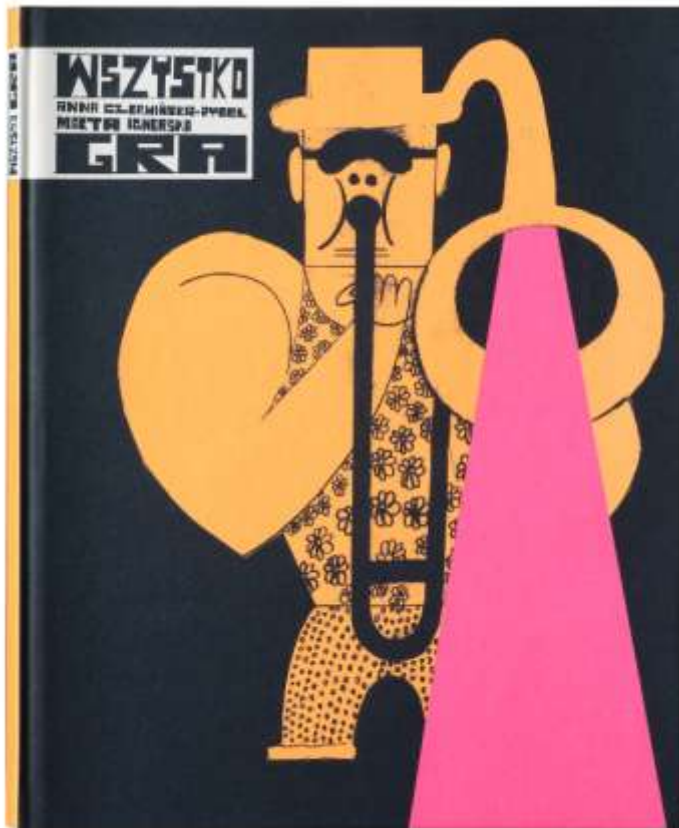
Projektantka graficzna i ilustratorka.

Za zaprojektowanie i zilustrowanie książki „Wszystko gra” otrzymała „Bologna Ragazzi Award 2012”, czyli nagrodę, która dla wydawców książek dla dzieci jest tym, czym Złote Palmy czy Oskary dla filmowców, Silver Prize w konkursie European Design Awards oraz główną nagrodę w konkursie IBBY. Inne książki zaprojektowane przez Martę Ignerską to: „Wielkie Marzenia”, „+ –”, „Babcia robi na drutach”, „Alfabet”, „Fryderyk Chopin i jego muzyka” oraz „Jak przeklinać. Poradnik dla dzieci”.

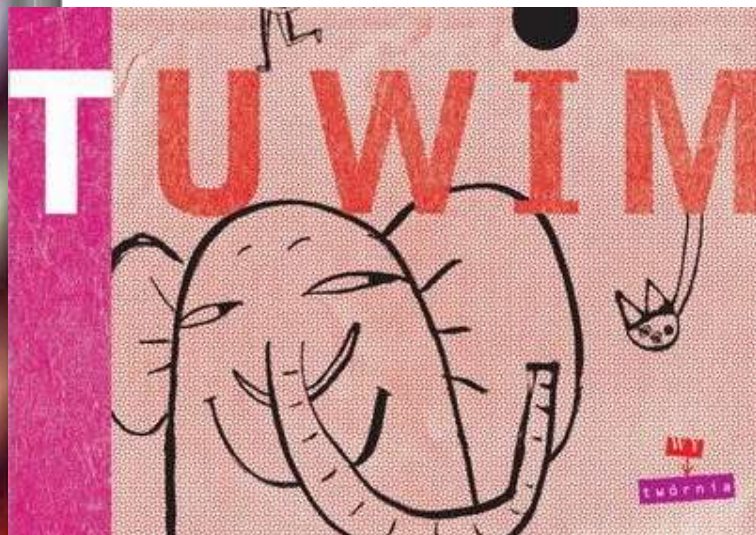
Współpracuje z wydawnictwami w Polsce, ale projektowała książki także dla wydawców z Brazylii, Francji, Hiszpanii i Szwajcarii.

Rysuje nie tylko dla dzieci: magazyn „Press” zaliczył ją w 2012 roku do grupy 11 najlepszych ilustratorów prasowych w Polsce, a rysunki Ignerskiej doceniła Małopolska Fundacja Muzeum Sztuki Współczesnej, kupując jej prace do swojej kolekcji.

Marta Ignerska

Marta Ignerska

Aleksandra Cieślak

Grafik, projektant, ilustrator.

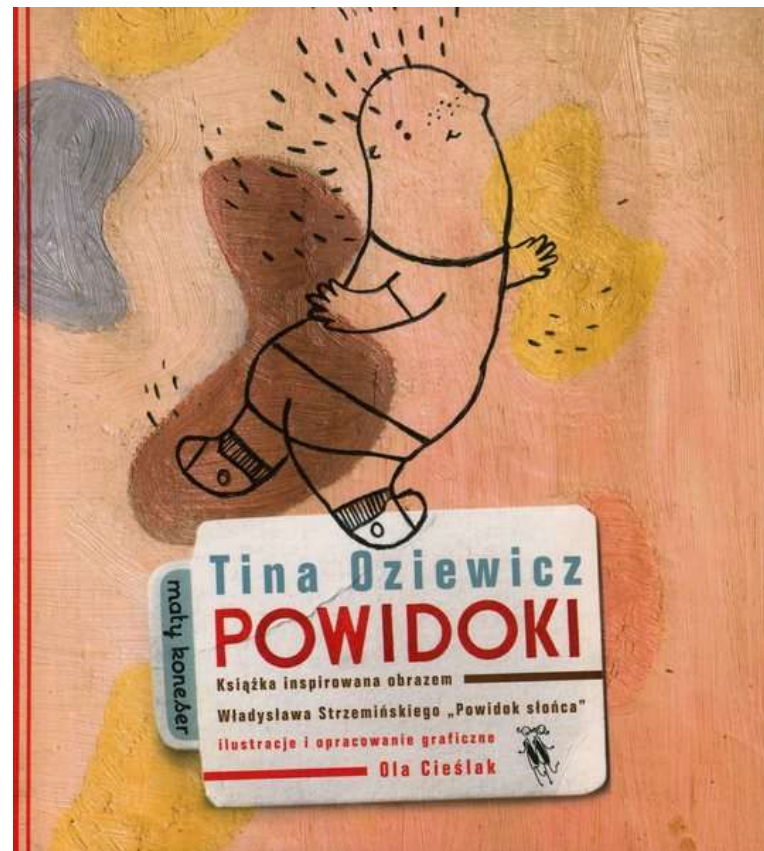
Projektuje książki (w tym książki autorskie), plakaty, tworzy rysunki, grafiki i instalacje. Ma na swoim koncie kilka wystaw indywidualnych i zbiorowych m.in. w Centrum Komunikacji Kultur w Kłajpedzie (2010), "Projekt Próżna", Warszawa (2010) w Galerii WizyTUjącej, Galerii Olympia w Krakowie (2008), w Fejkiel Gallery w Krakowie (2008).

Książki autorskie: *Love Story*; *Od 1 do 10* - wyróżnienie IBBY 2010. Ilustracje i opracowania graficzne m.in. do książek: Tiny Oziwicz, Grzegorza Kasdepke, Anny Onichimowskiej.

Aleksandra Cieślak

Aleksandra Cieślak

Monika Hanulak

Grafik, ilustratorka, projektuje książki i organizuje wystawy ilustracji i książki autorskiej.

Nagrody:

2009 - Międzynarodowe Biennale Ilustracji w Bratysławie -
Wyróżnienie Specjalne dla wydawnictwa Wytwórnia za wydanie utworów Juliusza Tuwima

2008 - Książka „Tuwim. Wiersze dla dzieci” zdobyła Bologna Ragazzi Award 2008 w kategorii poezja oraz Wyróżnienie Specjalne w konkursie Polskiej Sekcji IBBY "Książka Roku 2008"

2006- Książka Roku 2006 IBBY - wyróżnienie graficzne za ilustracje do autorskiej książki *Smonia* (wydaw. Wytwórnia)

Monika Hanulak

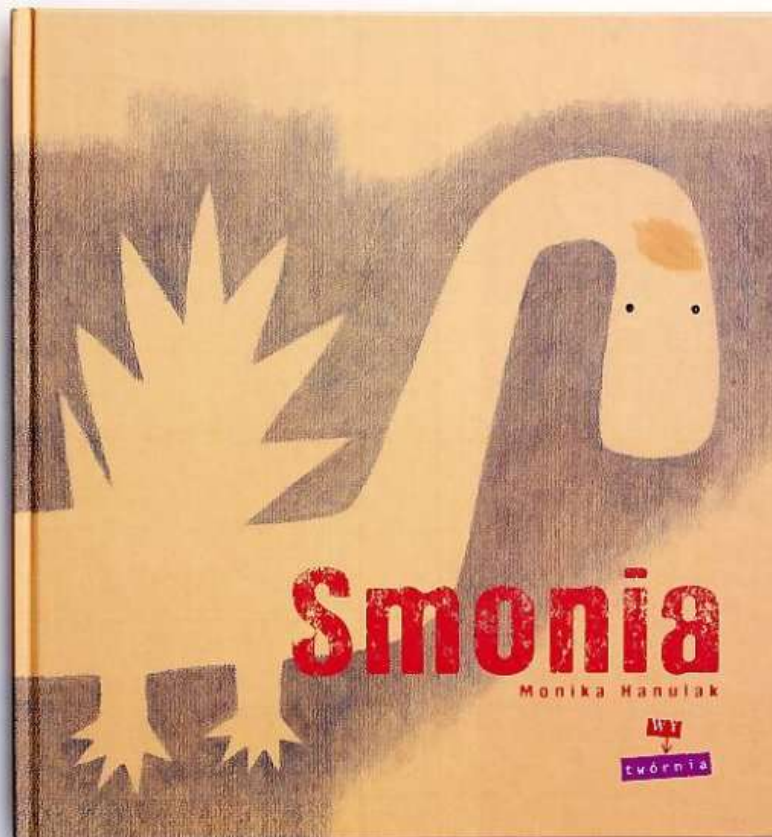
LESZEK
KOŁAKOWSKI

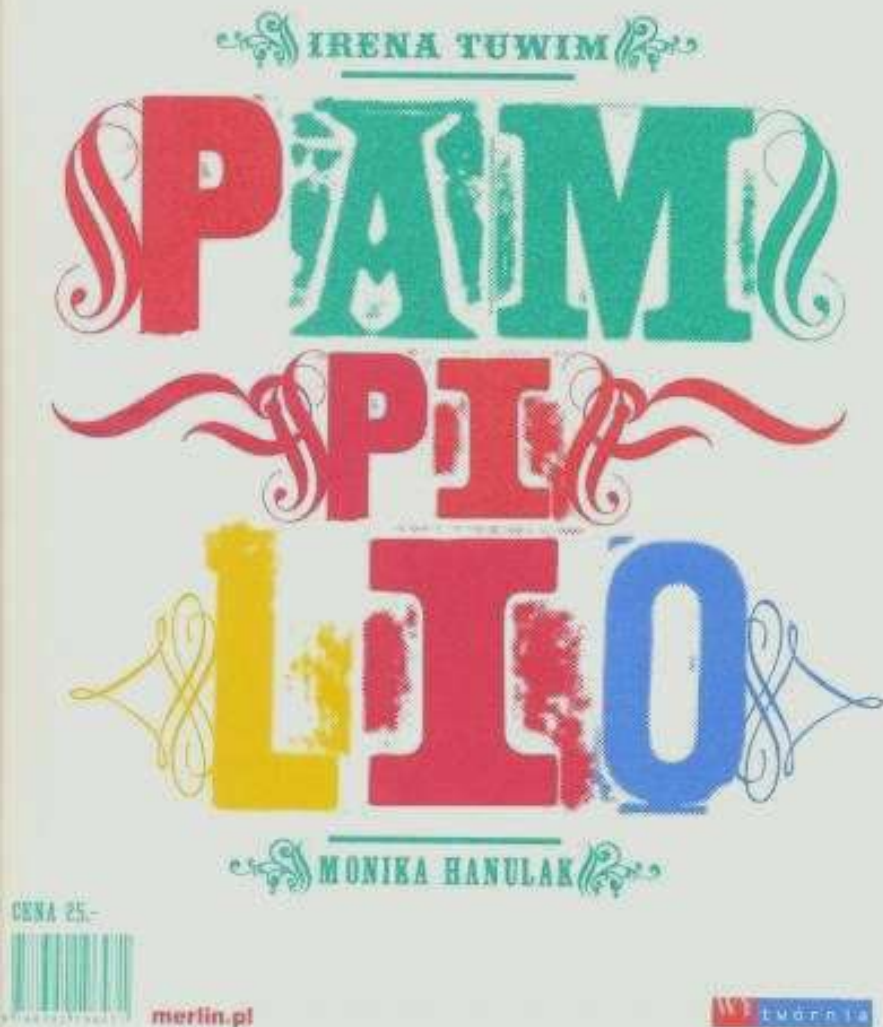
Debata filozoficzna
Królika z Dudkiem
o Sprawiedliwości

opracowanie graficzne
Monika Hanulak

muchomor

Monika Hanulak

Polskie Towarzystwo Wydawców Książek z przyjemnością informuje, że wyróżniona w 51. Konkursie PTWK *Najpiękniejsze Książki Roku 2010* książka ***Pampilio*** Ireny Tuwim z ilustracjami Moniki Hanulak, wyd. przez Wydawnictwo WYTWÓRNIA znalazła również uznanie w oczach jurorów konkursu międzynarodowego *Schönste Bücher aus aller Welt 2012* w Lipsku i otrzymała **Honorowe Wyróżnienie.**

Aleksandra i Daniel Mizielińscy

Projektują okładki i opracowują graficznie książki, a także tworzą własne. Ich debiutancki, skierowany do dzieci **D. O. M. E. K.**, prezentujący różnorodne domy stworzone przez znanych architektów, został m.in. Książką Roku 2008 Polskiej Sekcji IBBY. Książka doczekała się także wydań zagranicznych – m.in. angielskiego, niemieckiego, belgijskiego i włoskiego.

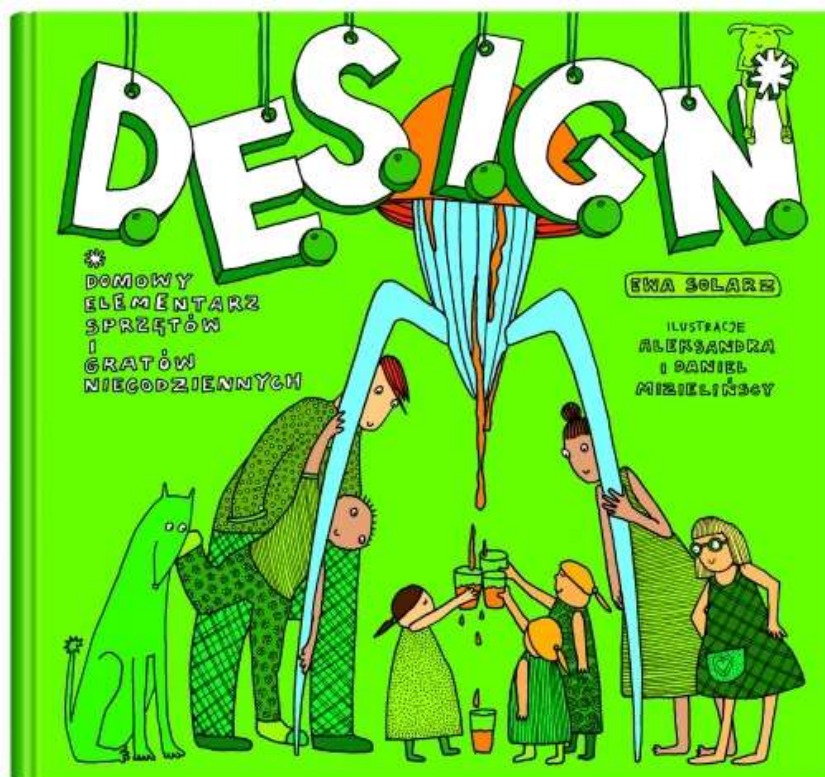
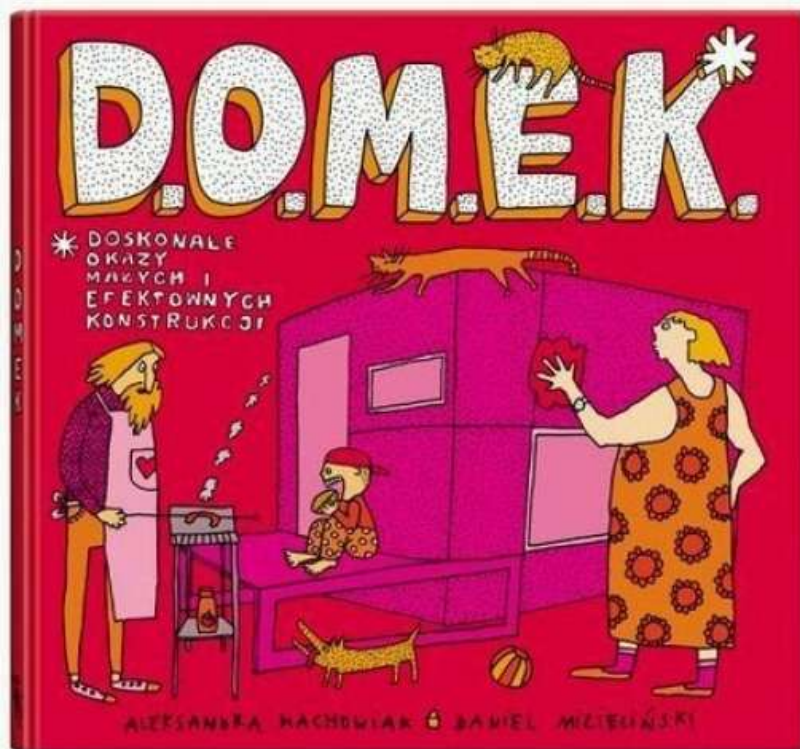
Kontynuacją tej pozycji jest **D.E.S.I.G.N.** z tekstem Ewy Solarz i ilustracjami Mizielińskich, gdzie zapoznać możemy się z historią wzornictwa ujętą w bardzo przystępny, interesujący i kolorowy sposób. Jest jeszcze niesamowita książka **Miasteczko Mamoko**, w której na kolejnych stronach odszukujemy poszczególne postacie, śledząc ich przygody (wydano ją także w Belgii i we Włoszech), a także **Co z Ciebie wyrośnie?** z opisami różnych nietypowych zawodów takich jak np. kanalarz, wulkanizator lub taksator. W **Kto kogo zjada** świetnie narysowane biedronka, lis, chrząszcz, mszyce są bohaterami historyjki o łańcuchu pokarmowym. Wszystkie te książki wyróżniają się piękną szatą graficzną i pomysłowością. Na wydanie czekają następne autorskie pomysły.

Aleksandra i Daniel Mizielińscy

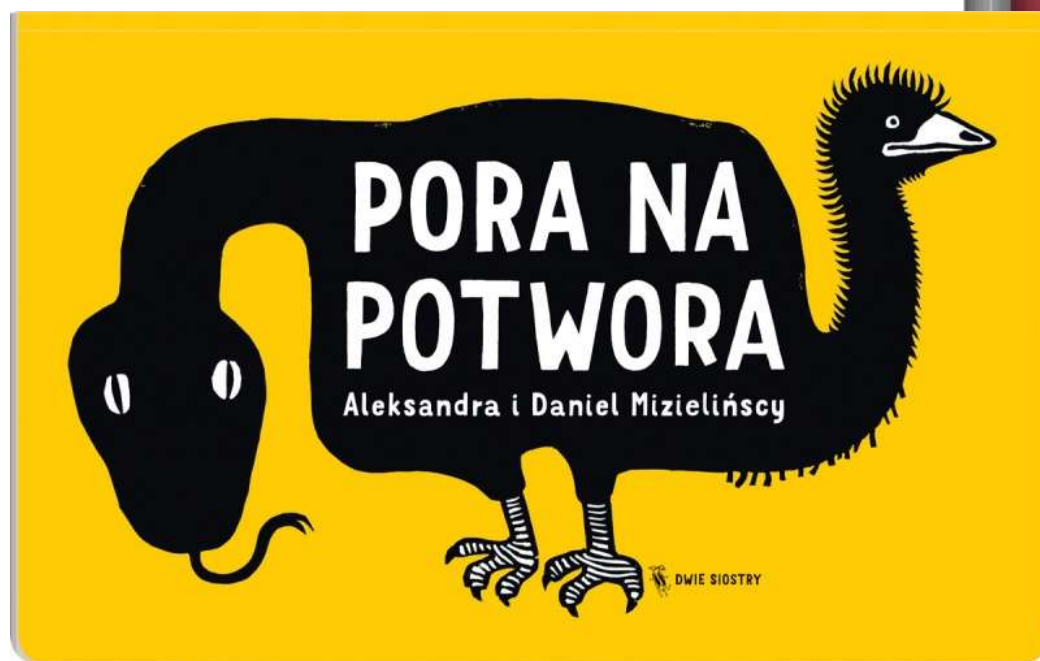
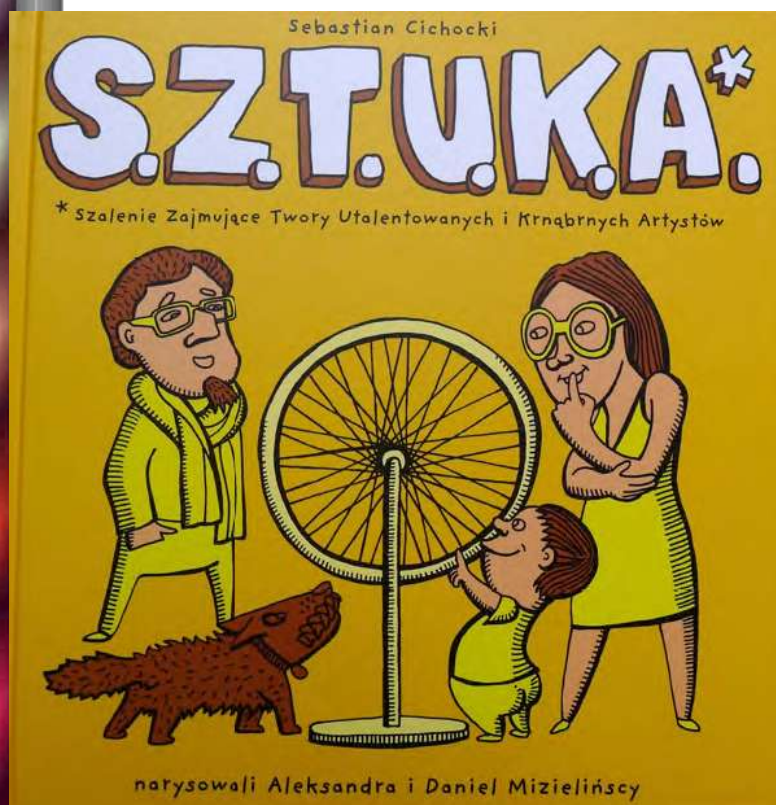
Ważniejsze nagrody:

- 2009 nagroda główna w kategorii graficznej Książka Roku 2008 Polskiej Sekcji IBBY za "D. O. M. E. K."
- 2009 główna nagroda w VII edycji konkursu Świat Przyjazny Dziecku organizowanego przez Komitet Ochrony Praw Dziecka w kategorii „Książki dla dzieci w wieku od 5 do 12 lat” za "D. O. M. E. K."
- 2010 wyróżnienie w 50. edycji konkursu PTWK Najpiękniejsze Książki Roku 2009 w kategorii Książki dla Dzieci i Młodzieży za "Miasteczko Mamoko"
- 2010 "D. O. M. E. K". wpisany na międzynarodową Listę Honorową IBBY 2010
- 2010 "D. O. M. E. K." wpisany na listę Białych Kruków (White Ravens) 2010 przygotowywaną przez Internationale Jugendbibliothek

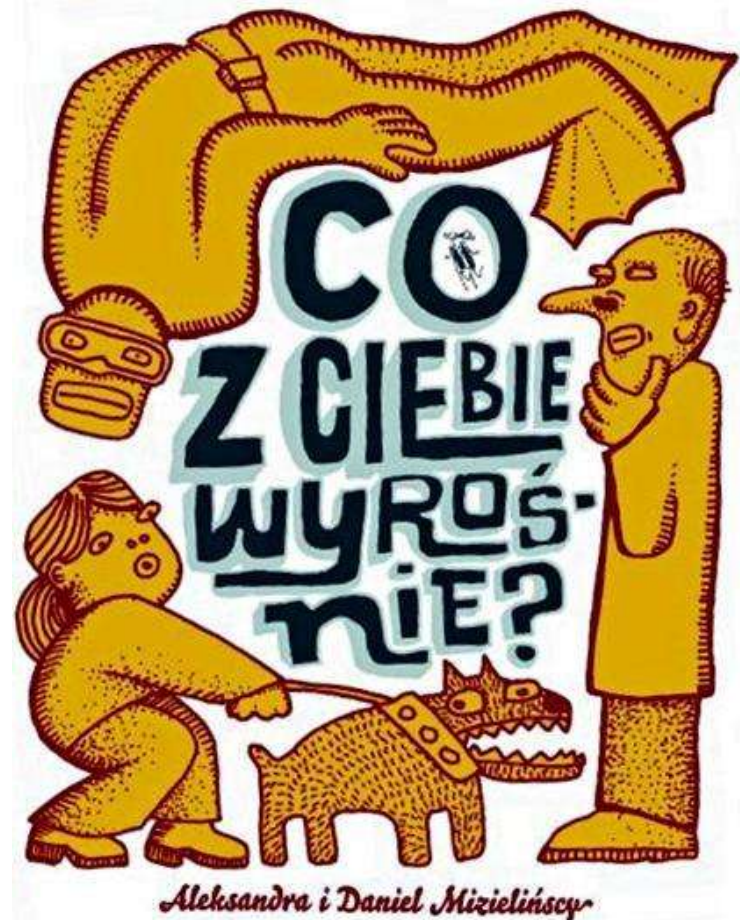
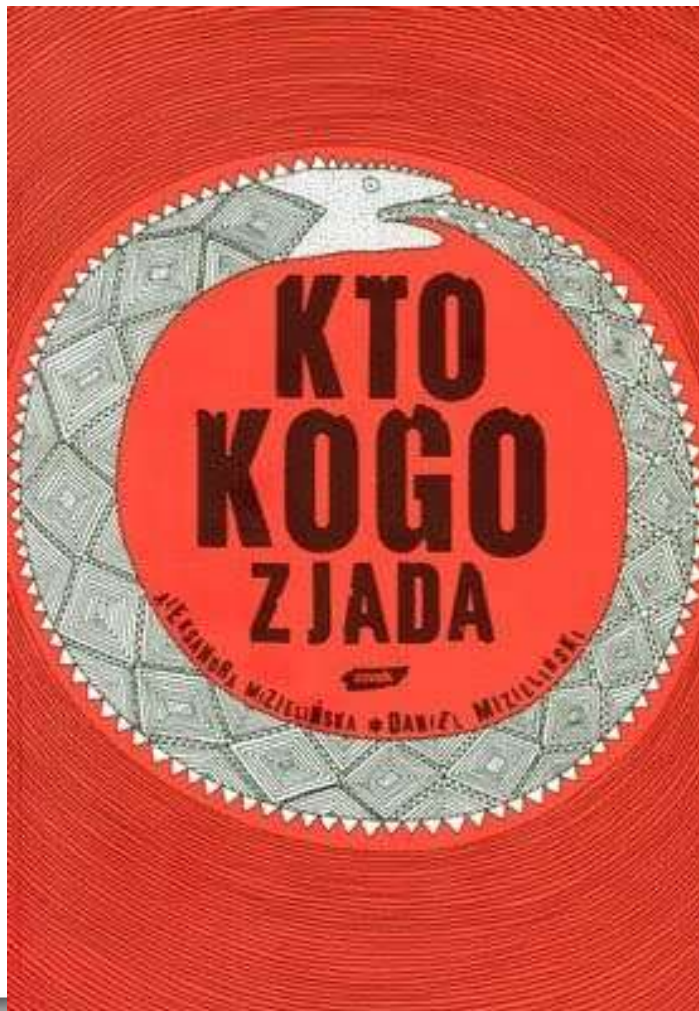
Aleksandra i Daniel Mizielińscy

Aleksandra i Daniel Mizielińscy

Aleksandra i Daniel Mizielińscy

Bibliografia:

- Dmowska-Niemirka Katarzyna: *Rola ilustracji w książkach dla dzieci*. [online]. [dostęp: 25 maja 2014]. Dostępny w Word Wide Web:
<http://edujrinne7.w.interia.pl/Praca%20zlit%20dla%20dzieci.htm>
- Januszewski Zygmunt: *rozmowa o ilustracji książkowej*. Rozmowę przeprowadził Cezary Polak. [online]. [dostęp: 25 maja 2014]. Dostępny w Word Wide Web:
<http://wyborcza.pl/1,75475,1225044.html>
- Lipińska Alicja: *Muzeum Ilustracji Książkowej*. [online]. [dostęp: 25 maja 2014]. Dostępny w Word Wide Web:
http://bibliotekarzlubuski.pl/index.php?option=com_content&view=article&id=158:muzeum-ilustracji-ksikowej&catid=35:artykuy&Itemid=54
- *Polska Szkoła Ilustracji*. [online]. [dostęp: 25 maja 2014]. Dostępny w Word Wide Web:
<http://norwid.wkraj.pl/index.php?start=63969&desc=+Polska+Szko%C5%82a+Ilustracji#/63969/0>

Bibliografia:

- Rutkiewicz Ewa: *Wokół problemów ilustracji*. [online]. [dostęp: 25 maja 2014]. Dostępny w Word Wide Web: <http://www.ebib.pl/2010/118/a.php?rutkiewicz>
- Szászor Krystyna: *Rola ilustracji w poznawaniu książki literackiej przez dzieci w młodszym wieku szkolnym*. [online]. [dostęp: 25 maja 2014]. Dostępny w Word Wide Web: http://www.profesor.pl/mat/n12/pokaz_material_tmp.php?plik=n12/n12_k_szczor_050108_2.php&id_m=14004
- Wincencjusz-Patyna Anita: *U źródeł światowych sukcesów Polskiej Szkoły Ilustracji*. [online]. [dostęp: 25 maja 2014]. Dostępny w Word Wide Web: http://www.historiasztuki.uni.wroc.pl/quart/pdf/quart11_Wincencjusz.pdf
- *Wydawnicza forma książki i styl ilustracji a psychiczne potrzeby publiczności dziecięcej*. [online]. [dostęp: 25 maja 2014]. Dostępny w Word Wide Web: <http://docs9.chomikuj.pl/651645139,PL,0,0,Wydawnicza-forma-ksi%C4%85%C5%BCki-i-styl-ilustracji-a-psychiczne-potrzeby-publiczno%C5%9Bci-dzieci%C4%99cej.doc>

Dziękuję za uwagę.

